

Milí farníci a vy, kdo navštěvujete kostel sv. Jakuba!

Nedávno jsem si vzpomněl na jednu soudružku učitelku, která nás asi v sedmé třídě poučovala o novém, krásném a dobrém člověku, kterého definitivně vychovají v Sovětském svazu. „Pak všude zavládne mír a nakonec vytvoříme ráj na zemi. A lidé se také osvobodí od pověr jako je víra v boha, dokonalý člověk přece nepotřebuje žádného nebeského spasitele.“

Ráj na zemi nemáme, nemáme ani mír. A bohužel vidíme hrozné a nelidské činy, které páchají potomci těch, kteří tyto „zářné zítřky“ slibovali. Opakovaně se totiž ukazuje, že s některými problémy si člověk sám definitivně neporadí, především se zlem, které se chce zmocnit jeho srdce a které už tolikrát dokázalo zničit mnoho krásy a dobra.

Jsem přesvědčen, že potřebujeme Spasitele – a že dnešní bolestná doba je zároveň šancí, abychom prožili velikonoční svátky s novým a hlubším pochopením Kristova vykupitelského díla. Máme se setkat s Bohem, který – na rozdíl od těch, kdo se vydávají za pozemské spasitele – neposílá nikoho na smrt, ale je ochoten v Ježíši Kristu přijmout hrůzu utrpení a nespravedlivé smrti z lásky k nám. A který Kristovým vzkříšením ukazuje, že zlo a smrt nemají poslední slovo!

Přeji nám všem, aby se na nás naplnila nádherná prosba z velikonoční vigilie: Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění!

Toto největší tajemství naší víry jsme v předchozích dvou letech prožívali s mnohými omezeními kvůli covidové pandemii. Letos nám omezení přináší opravy našeho chrámu. Kvůli pracím na gotických oknech, jejich postupnému otevírání a tím zvyšující se prašnosti a hluku z okolí kostela jsme nuceni od pondělí 11. dubna uzavřít kostel pro bohoslužby, takže se přestěhujeme k našim sousedům u sv. Tomáše a u jezuitů. V této souvislosti ze srdce děkuji faráři od sv. Tomáše Janu Mrázovi i rektoru jezuitského kostela Vojtěchu Suchému za otevřenost a nezištnou pomoc. Prosím, věnujte pozornost rozpisu bohoslužeb, abyste na ně přicházeli ve správný čas a na správné místo. Doufám, že nepřijemnosti spojené se změnami překonáme a že si i v „exilu“ uchováme své české a slovenské společenství. Vyprošujme si k tomu Boží pomoc a požehnání!

Jan Pacner, farář

Ó Pane Ježíši Kriste,

*který ses narodil
z hebrejské matky
a byl plný radosti nad vírou
syrské ženy
a římského vojáka,
který jsi přátelsky přijal Řeky,
když Tě hledali,
a který jsi dovolil,
aby Afričan nesl Tvůj kříž,
pomoz i nám
přivést lidi všech ras
jako spoludědice
do Tvého království.
(modlitba křesťana z Afriky, anonym)*

Poděkování za pomoc

Ruská agrese na Ukrajinu způsobila a působí mnoho utrpení, které – jako vždy ve válečných konfliktech – postihuje zvláště civilní obyvatelstvo. Pokud to člověk sám neprožil, dokáže si těžko představit, jak je bolestné, když musí opustit svůj domov, skoro všechno tam nechat a vydat se do cizí země. Proto patří velký dík všem, kteří pomáhají lidem z Ukrajiny přicházejícím do naší vlasti.

Díky vám všem z našeho společenství, kteří jakýmkoli způsobem uprchlíky podporujete finančně i hmotně, zapojujete se do humanitárních aktivit,

přijali jste je do svého domu, zajistili jste jim důstojné bydlení jinde, pomáháte s výukou češtiny pro ukrajinské maminky nebo jinými způsoby.

Především s ukrajinskými maminami a dětmi se můžete setkat i na naší faře. Nyní sem ve všední dny dopoledne docházejí na výuku češtiny. Také se připravuje uvolněný byt, aby mohl poskytnout zázemí pro 5–6 osob.

Prosím, přijímejme je s otevřeným srdcem, aby se u nás mohli cítit dobře, mějme pochopení pro jejich těžkosti, a to i tehdy, když vzniknou nedorozumění či problémy. Velký dík! **o. Jan**

Radostná zvěst Božího slova:

Ježíše Nazaretského Bůh potvrdil před vašimi zraky mocnými činy, divy a znameními, která mezi vámi skrze něho činil, jak sami víte. Bůh předem rozhodl, aby byl vydán, a vy jste ho rukou bezbožných přibíli na kříž a zabili. Ale Bůh ho vzkřísil; vytrhl jej z bolestí smrti, a smrt ho nemohla udržet ve své moci.

Skt 2,22-24

Rozhovor s P. Ladislavem Árvaiem, SJ

■ Ako ste vyrastali?

Vyrastal som v Košiciach. Som najstarší zo štyroch súrodencov. Otec bol strojný inžinier a matka krajčírka, skôr domáca, a aj keď sme boli všetci pokrstení, s náboženskou otázkou sme boli tak po socialisticky vysporiadaní. Presne tak, ako sa to kedysi žiadalo vpisovať do rôznych školských a pracovných dotazníkov. Do kostola sme nechodili a viere sa doma vôbec nehovoriло. Obaja rodičia sa ale snažili byť dobrou rodinou a vychovať z nás detí dobrých ľudí. Dnes to už viem, že sa veľmi o to snažili a snád' sa im to podarilo. Obaja rodičia pred 20 rokmi zahynuli pri autonehode.

■ Ako sa človek z neveriacej rodiny, v ktorej sa o kresťanstve ani nerozpráva, stane kňazom?

Tak to je otázka, tomu som sa neraz čudoval aj ja. Dnes v tom nevidím žiadnu mimoriadnosť alebo výnimočnosť. Vieme, že Pán si neustále hľadá cestu k nám a skúša to znova a znova. Po zmenách v osemdesiatom deviatom roku prišla iná doba a človek postrehol, koľko veriacich ľudí žije okolo neho. Prestali sa báť a schovávať. Nielen priatelia a známi z okolia začali hovoriť o svojej viere v Boha, ale takí sa našli aj medzi významnými osobnosťami, napríklad pán Jiří Grygar – astronóm a popularizátor vedy. Prišiel mi na myseľ. Pamätáme si ho mnohí z televíznej relácie „Okná vesmíru dokorán“... Hovoril som si, veď sa díval ďalekohľadmi do neba a mohol predsa vidieť, že tam žiadneho Boha niet. Taká naivná, priam detinská predstava bola vo mne. Ľudia ako on mi boli pri hľadaní Boha veľmi nápomocní. Stali sa pomyselnými míľnikmi na mojej ceste k Nemu.

Taktiež v práci s kolegami sme mohli už slobodne diskutovať o tom, odkiaľ sa vzal náš svet a prečo sme tu. O Bohu a jeho stvorení. Niektorí z nich boli kresťania a otvorene rozprávali o svojej viere. Rozprávali o tom, ako zakúšali Boha vo svojom živote a čo pre nich viera znamenala. Bolo to pre mňa veľké prekvapenie, to som nepoznal, skúsenosť viery som nemal žiadnu. Pomyselná mozaika sa začala skladať a ukazovať skutočný obraz o svete, človeku a Bohu. Možno to znie nadnesene, ale tak nejako to bolo. Začali sa mi akoby otvárať oči a uvedomil som si, že reči o tom, že Boh nie je a že cirkev je spiatočnícka a najväčšou prekážkou ľudského pokroku, sú podvodom Zlého skrze komunizmus. Nakoniec z vlastnej skúsenosti môžem povedať, že uverenie v Boha je úžasne oslobodzujúce. Veriaci človek má byť iným človekom. Má byť človekom nádeje.

■ Pamätáte si nejaký zlomový okamih, ktorý na vašej ceste k viere?

V letnom čase deväťdesiateho roku do Košíc pricestoval jeden kňaz, ktorý kedysi

emigroval, na dovolenku po dlhých rokoch v zahraničí. Mládež s ktorou mával tajné stretnutia dávno vyrástla, ale po rokoch sa s ním opäť stretla už aj so svojimi deťmi a rodinami. Urobili si dvojtýždňovú dovolenku na jednej chate neďaleko Košíc. Každý deň končili svätou omšou. Jedným z účastníkov stretnutia bol aj môj kolega z práce a spýtal sa, či tam nechcem ísť s ním. Šiel som a dobre som urobil. Moja životná skúsenosť, ktorá sa mi potvrdila aj mnohokrát neskôr, znie, že keď je človek pripravený a otvorený, stretne tú správnu osobu, ktorá ho posunie ďalej. Pán nám posielal dobrých ľudí do cesty. V tomto prípade to bol ten kňaz, páter Jozef Gajdár. Na prvý pohľad by asi nik nepovedal, že je kňazom. Pôsobil veľmi jednoducho, ale bol to Boží muž. Patril ku kňazom, ktorí toho veľa nenarozprávajú, ale ich skutky a život sú nám príkladom viery.

■ Čo sa s vami dialo na tej chate?

Spomínam si, že večer počas omše som sa díval, ako všetci idú na sväté prijímanie. Tak som sa postavil, že idem aj ja. Ale manželka môjho kolegu, vedela, že nie som veriaci, zastavila ma a spýtala sa: „Laco, a ty chodíš aj na sväté prijímanie?“ Ja som jej spýtal, že čo to je (*smeje sa*). Tak mi povedala, že si mám sadnúť a všetko mi potom vysvetlí. Tak sa aj stalo. Vtedy sa vo mne začala rodiť veľká túžba po Kristovi. Začal som podnikáť kroky k tomu, aby som mohol pristúpiť k sv. prijímaniu. Nevedel som ešte vtedy, kam až ma toto úsilie neskôr privedie. Povedal som o svojej túžbe Jozefovi, ako sme ho familiárne volali a on sa ma spýtal, či som pokrstený. Spomenul som si, že sme raz išli s mamou okolo jedného kostola v Košiciach a povedala nám, že sme v tom kostole boli pokrstení. A tak som na konci týždňa mohol pristúpiť k môjmu prvému svätému prijímaniu. Jozef mal už o týždeň odcestovať naspäť do zahraničia a tak sa rozhodol vyjsť v ústrety môjmu prianiu.

Mal som vtedy dvadsaťsedem rokov, keď som sa začal učiť praktizovať kresťanský život. Musím povedať, že deväťdesiate roky zmenili aj moju rodinu. Keď som začal chodiť do kostola a neskôr vstúpil k jezuitom, rodičia sa tomu veľmi čudovali, najmä otec. Neskôr ale aj oni začali chodiť do kostola. Boli to časy návratu k viere doma v našej rodine, ale aj u mnohých ďalších. Bol to čas *kairos*. Príhodný čas k návratu.

■ Čo vás priviedlo k jezuitom?

To, že som po troch rokoch vstúpil do Jezuitského rádu, nebolo náhle a nečakané rozhodnutie. Všetko sa to tak nejako vyvíjalo. Po obrátení, ak to tak môžem napísať, som začal chodiť na sv. omše do jezuitskej kaplnky, bola blízko môjho domu. Ako som už skôr spomenul, akoby

sa niečo nové predou mnou otvorilo, nové možnosti a myslenie, noví ľudia a cesty. Spoločenstvo veriacich a mládeže okolo jezuitskej kaplnky. Krásne a radostné. Iste bola tu aj eufória nových časov. Čas žni, nebojím sa povedať. Zároveň to bol aj čas náročný. Čas hľadania seba samého, svojho miesta v tomto svete a hlavne hľadanie toho, ako ďalej žiť. Násť si dievča, oženit sa a založiť si rodinu? To by bolo pekné. Zároveň som však pri návštevách bohoslužieb cítil, že Bohu môžem slúžiť ešte inak a viac mu odovzdať svoj život. Dať sa Bohu do služieb, trochu staromódne povedané, ale o to pravdivejšie. Podobne ako to urobili svätí Ignác alebo František a mnohí ďalší a ďalší. Rozhodnutie sa rodilo pozvoľne. Prirodzeným výsledkom tohto rozhodnutia u mňa bolo požiadanie o prijatie do jezuitského noviciátu.

■ Toto všetko sa odohrávalo pred tridsiatimi rokmi na východe Slovenska. Ako ste sa ocitli v moravskej metropole?

Slovenská jezuitská provincia má s tou Českou, podobne ako naše republiky, nebojím sa povedať, taktiež nadštandardné vzťahy. Veď spoločná história spája a zväzuje. Na to nesmieme zabudnúť. Nielen hľadať to, čo nás rozdeľuje, ale aj to čo nás spája, čo nás spájalo a v budúcnosti môže spájať znova. Keďže na Slovensku je asi dvakrát viac jezuitov ako v Česku, tak nás požiadali, či by niekto z nás nechcel ísť v pomocť k našim susedom. Šiel som.

A tak som sa z Piešťan v roku 2011 dostal do Českého Tešína. Po dvoch rokoch ma preložili na Velehrad, kde som sedem rokov slúžil ako kaplán. Krásne časy. Už dlhšie sa ale uvažovalo, že v Brne je potreba slovenského kňaza, ktorý by sa venoval pastoračii Slovákov – teda nie len študentov, ako si mnohí asi myslia. Žije tu mnoho rodín so slovenskými koreňmi. Prišli tu za prácou alebo tu zostali po štúdiách.

V súčasnosti do sv. Jakuba v nedeľu večer chodievajú slúžiť slovenské omše, ako asi mnohí vedia, otec František z Kútov a otec Marián z Moravskej Novej Vsi. Dobeďa v nedeľu odslúžia zvyčajne tri sv. omše vo svojich farnostiach a potom sem ešte večer idú na otočku autom. Povedal by som, že to je nielen obeta, ale aj hrdinstvo a stojí to veľa námahy. Preto si myslím, je dobré, že tu môžem byť aj ja, ako sa napríklad ukázalo teraz počas covidu. Obaja sem však chcú chodiť, je to tak už zabehané a funguje to dobre. S oboma kňazmi sa snažím komunikovať aby pastoračia fungovala. Predsa len „naskakujem do idúceho vlaku“ (*úsmev*). Počas týždňa tu v Brne byť oni dvaja nemôžu, majú vlastné farnosti v ktorých sú plne vyťažení. Takže sa snažím byť veriacim k dispozícii a poskytovať pastoračiu aj v týždni. *Rozhovor zapsal Juraj Valach*

Hospodaření farnosti v roce 2021

PŘÍJMY

Nájemné - obchody bez DPH	772 462,97
Nájemné - byty (bez záloh)	578 484,00
Ostatní pronájemy	20 000,00
Vstupné na věž	131 730,00
Suvenýry bez DPH	46 186,36

Sbírky	1 561 000,00
Dary	632 376,65
Příjmy za službu kněží v krematoriu a na ÚH	41 100,00

Úroky	8 272,48
-------	----------

El. Vodafone	77 520,00
--------------	-----------

Proplacené IROP	2 793 016,94
Dotace MMB	10 000 000,00

Tolik suchá řeč čísel. Vše je samozřejmě poznamenáno opravami našeho chrámu, výrazný přebytek hospodaření je dán především dotací Magistrátu Města Brna. Letošní rok bude ve znamení oprav – u položek IROP (Integrovaný regionální operační program) tedy budou výrazně vyšší částky. Zájemcům rád poskytnu bližší informace. *o. Jan*

Celkem	16 662 149,40
---------------	----------------------

VÝDAJE

Daň z příjmu	148 540,00
Daň z nemovitostí	3 292,00

Mzdy - ostatní (vč. ZP a MSSZ i IROP)	1 451 655,00
Mzdy - průvodci	135 321,00
Nákup suvenýrů	84 563,50

Odeslané sbírky	332 383,00
Dary	423 900,00

Provozní výdaje kostel

Elektřina	111 975,41
Vytápění kostela - loď	68 605,00
Plyn – plynová kamna sakristie, ohřev vody na úklid kostela	13 984,53
Vodné, stočné, srážky	39 730,00
Bohoslužebné, liturgické knihy	29 826,00
Pojištění	14 840,00
Drobné opravy v kostele + materiál	21 626,21
Výdaje IROP	1 719 579,99

Režijní výdaje - fara

Elektřina	91 003,58
Plyn	67 398,54
Vodné, stočné	44 049,50
Telefony	3 639,00
Tisk - Světlo, KT	17 154,00
Kanc. potřeby + ostatní	68 328,09
Pojištění	4 752,00
Pojištění zaměstnanců	3 858,12
Drobné opravy, údržba	29 735,03

Celkem	4 929 739,50
---------------	---------------------

Špetka humoru od jáhna Josefa:

Když se stěhujeme k jezuitům...

Jeden mladík jde za svým jezuitským farářem a chce půjčit auto.

Jezuita mu řekne: „Nepůjčím ti ho, dokud si nenecháš ostříhat ty dlouhé vlasy!“

Mladík na to: „Otče, ale Pán Ježíš měl taky dlouhé vlasy...“

Jezuita odpoví: „Taky chodil pěšky...“

Při tanci praví slečna svému společníkovi:

„Víte, jaký je rozdíl mezi chůzí a tancem?“

„???“

„Já jsem si to hned myslela!“

A jeden svatební:

„To je ale ošklivá nevěsta!“

„No, dovolte, to je moje dcera!“

„Promiňte, nevěděl jsem, že jste její otec.“

„No, dovolte, já jsem její matka!“

Advokát říká klientovi po vyhraném soudním procesu: „Bránil jsem vás jako vlastního syna.“

„Ale copak, ten váš taky krade?“

Znovu pro připomínku datum poutě:

30. dubna

farní pout' od Jakuba k Jakobovi

Odjezd: v 9.00 od Janáčkova divadla Brno (od Bohémky)

1 – zastavení: Jakobov u Moravských Budějovic, kostel sv. Jakuba Většího

2 – zastavení: Jemnice, kostel sv. Jakuba Většího

3 – zastavení: Vratěnín, kostel sv. Jakuba Většího

4 – zastavení: Konice, Znojmo – Konice, kostel sv. Jakuba Většího

5 – zastavení: Hodonice, Jihomoravský kraj, kostel sv. Jakuba Většího

Příjezd: Janáčkovo divadlo, Brno

Zájemci zapisujte se na seznam poutníků v sakristii kostela sv. Jakuba

Program o Velikonocích

Květná neděle

8.00 a 9.30 mše sv. – kostel sv. Jakuba

18.15 křížová cesta (SK) – jezuitský kostel

19.00 mše sv. (SK) – jezuitský kostel

Pondělí – středa Svatého týdne

15.30–19.00 svátost smíření – kostel sv. Tomáše

19.00 mše sv. – kostel sv. Tomáše

Zelený čtvrtek

9.00 Misa chrismatis – katedrála

14.00–16.30 svátost smíření – kostel sv. Tomáše

19.00 večerní mše na památku Večeře Páně – kostel sv. Tomáše

Velký pátek

14.00–16.30 svátost smíření – kostel sv. Tomáše

19.00 obřady Velkého pátku – kostel sv. Tomáše

20.30 modlitba (především) biřmovanců – kostel sv. Tomáše

Bílá sobota

Přes den možnost modlitby před eucharistickým Kristem (u „Božího hrobu“) – v jezuitském kostele 9–12, 14–19.30 hod.

19.45 – velikonoční vigilie – jezuitský kostel

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

7.30 mše sv. – jezuitský kostel

9.00 slavnostní mše sv. naší farnosti – jezuitský kostel

Večerní slovenská mše sv. není, bohoslužby v 19.30 u sv. Tomáše, 21.00 u jezuitů

Pondělí velikonoční

7.30 mše sv. – jezuitský kostel

Další možnosti např. 9.00, 17.30 u sv. Tomáše

SYNODA

Poslední časy jsou opravdu pohnuté. Téměř nedávno jsme oslavili Vánoce, pak jsme se chvíli věnovali synodě, kdy jsme mohli dát volno našim zkušenostem, zážitkům, úsudkům a v neposlední řadě snům a přáním. V současné době, kdy se připravujeme na Velikonoce, jsme velmi pohlaceni napjatou mezinárodní situací a starostmi.

Naše synodní skupinky poctivě pracovaly a děkujeme všem, kdo se aktivně zapojili. Ve středu, 20. dubna v 19.45 bude na faře setkání všech moderátorů – zve otec Jan. Prosím vás, zapíšte si do svých diářů tento termín setkání.

Helena Můčková, koordinátorka

Z kalendáře naší farnosti: duben a květen 2022

Věnujte pozornost místům bohoslužeb a změněným časům nedělních mší!

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
Ne 10. 4.		Květná neděle	
		mše sv. 8.00, 9.30	kostel sv. Jakuba
	18.15	křížová cesta (SK)	jezuitský kostel
	19.00	mše sv. (SK)	jezuitský kostel
Po 11. 4.–St 13. 4.	15.30–19.00	příležitost ke svátosti smíření	kostel sv. Tomáše
	19.00	mše sv.	kostel sv. Tomáše
Čt 14. 4.		Zelený čtvrtek	
	9.00	Misa chrismatis	katedrála
	14.00–16.30	příležitost ke svátosti smíření	kostel sv. Tomáše
	19.00	večerní mše na památku Večeře Páně	kostel sv. Tomáše
Pá 15. 4.		Velký pátek	
	14.00–16.30	příležitost ke svátosti smíření	kostel sv. Tomáše
	19.00	obřady Velkého pátku	kostel sv. Tomáše
So 16. 4.		Bílá sobota	
	19.45	velikonoční vigilie	jezuitský kostel
Ne 17. 4.		Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	
	7.30	mše sv.	jezuitský kostel
	9.00	slavnostní mše sv. naší farnosti	jezuitský kostel
		Slovenská mše sv. v 19.00 není!	
		Večerní mše sv. v 19.30 u sv. Tomáše, 21.00 u jezuitů	
Po 18. 4.		Velikonoční pondělí	
	7.30	mše sv.	jezuitský kostel
		Další možnosti např. 9.00 a 17.30 u sv. Tomáše	

Bohoslužby svatojakubské farnosti od 19. 4. 2022:

Pondělí–pátek: 19.00 kostel sv. Tomáše, první pátky v měsíci: 19.00 jezuitský kostel, sobota 8.00 kostel sv. Tomáše, neděle 9.00 a 19.00 (SK) jezuitský kostel

St 20. 4.	17.30	příprava na svátost smíření a 1. sv. přijímání	fara
Čt 21. 4.	19.00	příprava na biřmování	fara
Ne 24. 4.		2. neděle velikonoční (neděle Božího milosrdenství)	
Po 25. 4.		Svátek sv. Marka, evangelisty	
St 27. 4.	17.30	příprava na svátost smíření a 1. sv. přijímání	fara
Pá 29. 4.		Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve	
So 30. 4.		Farní pouť „Od Jakuba k Jakobovi“. Odjezd 8.00 od Bohémy, návrat do 18 hod.	
Ne 1. 5.		3. neděle velikonoční	
		Od 16 hod. 1. svátost smíření dětí	kaple fara
Út 3. 5.		Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů	
St 4. 5.	17.30	příprava na svátost smíření a 1. sv. přijímání	fara
Čt 5. 5.	19.00	příprava na biřmování	fara
Pá 6. 5.	19.00	mše sv. u jezuitů	jezuitský kostel
	19.45–21.00	Nikodémova noc	jezuitský kostel
Ne 8. 5.		4. neděle velikonoční – den modliteb za povolání k duchovnímu stavu	
St 11. 5.	17.30	příprava na svátost smíření a 1. sv. přijímání	fara
Ne 15. 5.		5. neděle velikonoční	
Po 16. 5.		Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech	
St 18. 5.	17.30	příprava na svátost smíření a 1. sv. přijímání	fara
Čt 19. 5.	19.00	příprava na biřmování	fara
So 21. 5.		Svátek Výročí posvěcení brněnské katedrály	
Ne 22. 5.		6. neděle velikonoční – sbírka na pronásledované křesťany	
Čt 26. 5.		Slavnost Nanebevstoupení Páně – doporučený svátek	
	19.00	mše sv.	kostel sv. Tomáše
Ne 29. 5.		7. neděle velikonoční	
Út 31. 5.		Svátek Navštívení Panny Marie	
St 1. 6.	17.30	příprava na svátost smíření a 1. sv. přijímání	fara
Čt 2. 6.	19.00	příprava na biřmování	fara
Pá 3. 6.	19.00	mše sv. u jezuitů	jezuitský kostel
	19.45–21.00	Nikodémova noc	jezuitský kostel
Ne 5. 6.		Slavnost Soslání Ducha Svatého – sbírka na Charitu	